

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ
ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція магістрантів

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
УХХІ СТОЛІТТІ**

**Актуальні питання розвитку аграрного
та земельного права: національний і міжнародний вимір**

18 листопада 2021 р.

Біла Церква
2021

культури, фізкультури і спорту;
регулювання земельних відносин та охорони навколишнього природного середовища;
соціального захисту населення;
зовнішньоекономічної діяльності;
оборонної роботи;
вирішення питань адміністративно-територіального устрою;
забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян;
відзначення державними нагородами, відзнаками Президента України та присвоєння почесних звань України.

За структурою повноваження місцевого самоврядування включають:

1) власні (самоврядні) повноваження, здійснення яких пов'язане з вирішенням питань місцевого значення, наданням громадських послуг населенню;
2) делеговані повноваження, здійснення яких пов'язане з виконанням функцій виконавчої влади на місцях.

В ст. 5 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» закріплена система суб'єктів місцевого самоврядування, серед яких залежно від значимості й впливу на здійснення завдань і функцій місцевого самоврядування умовно можна виділити декілька рівнів, первинним з яких є територіальна громада села, селища, міста як основний носій функцій і повноважень місцевого самоврядування [2].

Висновки. Територіальна громада є особливим суб'єктом місцевого самоврядування, поєднуючи в собі одночасно як функції низової адміністративно-територіальної одиниці, так і функції носія місцевого самоврядування, інституту місцевої влади. Вона виконує важливі суспільні функції з метою задоволення колективних потреб та захисту законних прав та інтересів громадян.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Конституція України: Закон від 08 грудня 2004 № 2222-IV База даних «Законодавство України»/ВР України URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 28.02.2021).
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 р. Відомості Верховної Ради України. 1997. № 25. Ст. 20 (з змінами та доповненнями).
3. Система місцевого самоврядування в Україні. URL:http://yurist-online.com/ukr/uslugi/yuristam/literatura/dergh_bud/80.php

УДК 368.5(477)

БІЛОУС О.С., магістрант

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК О.Г.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ РИНКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день, страхування ризиків сільськогосподарського виробництва в Україні та світі є притаманною ознакою цивілізованої, сучасної та ефективної системи управління, при цьому вимагає до себе підтримку з боку держави, а також правового регулювання [1]. Українське сільське господарство має високий потенціал для розвитку з подальшим впливом на європейські ринки сільськогосподарської продукції. Одним із головних аспектів, що має вплив на сільськогосподарські підприємства є правильна, повна і доцільна організація системи сільськогосподарського страхування для зниження рівня ризикованості виробничої діяльності. Порівняння європейських способів та методів здійснення страхування сільськогосподарських ризиків в країнах-членах Європейського союзу, допоможе сформулювати або вдосконалити українську систему

страхування для максимальної підтримки сільськогосподарських підприємств в разі настання страхових випадків.

Ключові слова: сучасний стан агрострахування в Україні.

Якщо ж говорити за актуальний стан страхування, то можна сказати що на сьогоднішній день темпи розвитку страхування, а також його актуальність в Україні в разі поступається темпу розвитку розвинутих країн, при цьому можемо бачити низький рівень страхування, одного найризиковіших видів страхування, страхування сільськогосподарської продукції, внаслідок чого зменшується ефективність всього агропромислового комплексу України. Ми можемо бачити як відбувається падіння рівня виплат страхових відшкодувань але при цьому тенденція до зростання кількості договорів залишається не змінною. Багаторизикове (мультиризикове)страхуваннявідбувається в основному лише за такими культурами як пшениця(озима), ріпак(озимий)та кукурудза. Найуспішнішими у страхуванні є ПЗУ та Універсальна, які не входять в Агростраховий пул. За великим рахунком, можна сказати що розвиток страхування залежить від стану економіки в країні. Нині економіка України знаходиться в кризовому стані, що несприятливо впливає на сільське господарство пов'язано з наслідками інфекції Covid-19, революції, анексією Криму, триваючою війною на території Донецької та Луганської області, девальвацією національної валюти, політичною нестабільністю, високим рівнем інфляції, тощо. Всі ці чинники доволі серйозно тиснуть на економіку країни, не даючи їй розвиватися швидкими темпами, в наслідок чого питання розвитку страхування просувається повільно [2]

Проаналізувавши страхування в період за 2011-2019 роки, можна стверджувати, що протягом усього досліджуваного періоду в Україні можемо бачити низький рівень страхування сільськогосподарських земель, лише близько 2,5 %, як у країнах Європи цей показник перевищує 60-70 %, а, наприклад, на Кіпрі та в Ізраїлі складає 100 %.

Така ситуація пояснюється, недовірою фермерів до страхових компаній, через низький розмір страхового відшкодування, і до держави через низький розмір надання допомоги.

Проаналізувавши обсяги премій сільськогосподарських культур, варто відмітити, що найбільшу суму премій в розмірі на 1 га у 2018 р. було отримано зі страхування кукурудзи та цукрового буряка. Щодо цукрового буряка, то варто відзначити, щото того року була рекордно висока врожайність. Висока премія пояснюється низьким попитом у страхуванні цукрового буряка, тобто низьким колом зацікавлених осіб, між якими поділяється ризик втрати врожаю. Незважаючи на пільгові умови зі страхування кукурудзи, які надаються з осені 2017 р. в рамках програми «Ваш урожай-наша турбота» розміри премій продовжують залишатися на високому рівні. До її реалізації долучилися такі компанії Проект Міжнародної фінансової корпорації, «Розвиток фінансування аграрного сектору в Європі та Центральній Азії», КредіАґріколь Банк, компанія Syngenta та СК «АХА Страхування») [3]. Отжеможемо бачити зниження рівня виплат, при цьому тенденція до зростання кількості договорів за останні роки зберігається. Мультиризикове страхування здійснюється в основному лише за трьома культурами –пшениця (озима), ріпак(озимий) та кукурудза. Лідерами у страхуванні є ПЗУ та Універсальна, які не входять в Агростраховий пул. За великим рахунком, розвиток страхування залежить від стану економіки в країні. На сьогоднішній день економіка України знаходиться в кризовому стані, в наслідок чого питання розвитку страхування просувається повільно [2]

Висновки у період екологічних змін усього світу та кризового стану економіки Оскільки Україна займає провідне місце у виробництві та експорті сільськогосподарських культур, стратегічно важливо підтримувати цю сферу діяльності. Найефективніших та найнадійнішим способом захисту від погодних та природно-ерозійних ризиків для аграріїв є страхування. Сучасний стан ринку страхування сільськогосподарських культур демонструє повільний темп розвитку та порівняно з іншими країнами надзвичайно низьку частку застрахованих сільськогосподарських посівів. Спостерігається падіння рівня виплат, при цьому зберігається тенденція до зростання кількості укладених договорів за останні роки. Мультиризикове страхування відбувається в основному лише за трьома культурами – пшениця (озима), ріпак (озимий) та кукурудза. Лідерами у страхуванні є ПЗУ та Універсальна, які не входять в Агростраховий пул. Цю ситуацію можна пояснити наявністю певних проблем, зокрема, неефективне функціонування Агрострахового пулу та відсутність механізму державного та приватного партнерства, невідповідність інформації та низький

рівень довіри аграріїв до страховиків, нерозвинене страхове посередництво. Для вирішення перелічених проблем необхідно розпочати впровадження інновацій в систему страхування сільськогосподарських культур, зокрема робототехніки, індексного страхування, точного землеробства та інноваційних страхових продуктів, також важливо внести зміни до законодавства України щодо страхування та визначити чітке місце держави на агростраховому ринку. Розвиненість ринку страхування у сільському господарстві сприятиме розвитку агропромислового комплексу України та допоможе їй вийти з економічної кризи та закріпитися на гідному місці у світовій економіці.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Руснак А.В. Страхування ризиків сільськогосподарських підприємств в Україні. Інвестиції: практика та досвід. Серія "Економічні Науки". № 19. 2018. С. 5–11.
2. Страхування сільськогосподарських культур: проблеми та перспективи. 2019. URL: https://kon-insurance.mnau.edu.ua/files/work_2019/38.pdf
3. Виробники кукурудзи тепер можуть страхувати її на пільгових умовах. 2017. URL: <https://tusovka.kr.ua/news/2017/02/12/-virobniki-kukurudzi-teper-mozhut-strahuvatii-na-pilgovih-umovah>.

УДК 340.1:719(477)

КУЩЕНКО О. В., студентка

Науковий керівник – **НАСТІНА О.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОХОРОНИ ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВІДЧУЖЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Сьогодні ми стикаємося з проблемою відсутності інформації про об'єкти культурної спадщини, правових режимів функціонування об'єктів у межах охоронних зон. На даний момент в Державному земельному кадастрі дуже мало відомостей про правовий режим земель під та навколо цих об'єктів.

Без елементів правового захисту культурному надбанню може бути завдана непоправна шкода.

Ключові слова: культурна спадщина, охорона культурної спадщини, примусове відчуження земельних ділянок.

Крім Конституції України та Земельного кодексу України, охорону культурної спадщини, в свою чергу, регулює Закон України "Про охорону культурної спадщини" (далі Закон). Він регулює правові, організаційні, соціальні та економічні відносини у сфері охорони культурної спадщини з метою її збереження, використання об'єктів культурної спадщини у суспільному житті, захисту традиційного характеру середовища в інтересах нинішнього і майбутніх поколінь.

Охорона об'єктів культурної спадщини є одним із пріоритетних завдань органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Цей Закон дає визначення термінів (ст. 1), зокрема, визначає, що об'єкт культурної спадщини - визначне місце, споруда (витвір), комплекс (ансамбль), їхні частини, пов'язані з ними рухомі предмети, а також території чи водні об'єкти (об'єкти підводної культурної та археологічної спадщини), інші природні, природно-антропогенні або створені людиною об'єкти незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінність з археологічного, естетичного, етнологічного, історичного, архітектурного, мистецького, наукового чи художнього погляду і зберегли свою автентичність.

Відповідно до даних Державного реєстру нерухомих пам'яток України необхідно провести інвентаризацію об'єктів культурної спадщини з визначенням охоронної зони та внесенням відомостей до державного земельного кадастру, щоб у подальшому виконавці землевпорядних робіт могли чітко бачити, де перебувають охоронювані об'єкти і унеможливити подальше знищення об'єктів культурної спадщини.

На даний момент в Україні немає єдиної геопросторової державної бази даних, яка б містила відомості про всі землі, які стосуються об'єктів культурної спадщини. Через це держава не може як слід контролювати дотримання обмежень щодо використання таких земель. Також проблема полягає в тому, що правовий режим і охоронні зони щодо кожного

ЗМІСТ

Яцун М. А., Мельник О.Г. Оцінка сучасного стану ринку страхування сільськогосподарських культур в ЄС та Україні – порівняльний аспект.....	3
Войтко В. О., Ковальчук І.В. Нормативно-правові основи інвестиційної політики держави в аграрному секторі.....	4
Котіков О.І., Ковальчук І.В. Проблемні аспекти міжнародно-правового регулювання аграрних відносин.....	6
Шаповалова А.М., Ковальчук І.В. Правові роблеми інформаційного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників.....	9
Пастухова М.О., Сокиринська О.А. Система джерел правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів агробізнесу.....	11
Солодкий О.Є., Сокиринська О.А. Особливості державного регулювання агробізнесу.....	13
Цимбалюк Н.Р., Нікітенко О.І. Характерні способи вчинення кримінальних правопорушень проти довкілля.....	16
Колісник Є.О., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень проти екологічної безпеки.....	18
Хорошун Л.М., Нікітенко О.І. Особливості кваліфікації кримінального правопорушення пов'язаного з незаконним видобуванням, збутом, придбанням, передачею, пересиланням, перевезенням, переробкою бурштину.....	20
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правова охорона та раціональне використання земель сільськогосподарського призначення.....	22
Прокопець О. І., Настіна О.І. Правові проблеми землеоціночної діяльності в територіальних громадах.....	25
Білоус Р. С., Настіна О.І. Компетенція територіальних громад у системі правового регулювання управління землею.....	28
Білоус О. С., Мельник О.Г. Теоретико-правовий аналіз ринку сільськогосподарського страхування в Україні.....	30
Кущенко О. В., Настіна О.І. Правове регулювання охорони об'єктів культурної спадщини в Україні: проблемні питання відчуження земельних ділянок.....	32
Кононюк П.О., Поляруш-Сафроненко С.О. Проблеми визначення поняття екологічна міграція.....	33
Бодрик О.М., Єфремова І.І. Договірні відносини в сфері аграрного виробництва.....	35
Ткаченко Т.Д., Мельник О.Г., Проблеми корупції в сфері земельних відносин в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	36
Кавун М. О., Бровко Н.І. Роль і місце правових цінностей в структурі правосвідомості працівників аграрної сфери.....	38
Мойсеєнко В. В., Бровко Н.І. Екологічне інформаційне забезпечення як засіб реалізації доступу до екологічної інформації.....	40
Мукоїда І. І., Обіюх Н.М. Особливості правового режиму земель курортів.....	42
Горлова Д. В., Обіюх Н.М. Принципи екологічного управління у сфері поводження з добривами та пестицидами: правовий аспект.....	45
Власенко І.В., Обіюх Н.М. Правова характеристика дозвільних процедур у сфері природокористування.....	47
Мацюк О.С., Єфремова І.І. Організація аграрного виробництва суб'єктами аграрного виробництва.....	49
Максимчук В.В., Бровко Н.І. Місце екологічних прав у глобальному інформаційному суспільстві.....	50
Гарнага П.Є., Пахомова А.О. Комплекс заходів щодо стимулювання розвитку органічного фермерства на основі досвіду зарубіжних країн.....	52
Пахомова А.О., Шевченко Л. О. Досвід розвитку інноваційної діяльності аграрної сфери провідних країн світу.....	53
Сігал Є. Є., Пахомова А.О. Форми сільськогосподарської дорадчої діяльності зарубіжних країн.....	55
Снігур А.О., Сокиринська О.А. Правові аспекти поняття наукової діяльності в аграрній сфері.....	56
Король О.О., Ломакіна І.Ю. Землі сільськогосподарського призначення як об'єкт правового регулювання.....	58
Сергєєв О.В., Бровко Н.І. Конституційно-правове регулювання переривання вагітності.....	59
Лехкодер М. В., Ломакіна І. Ю. Правове регулювання рослинництва в Україні та країнах ЄС.....	62